

βλέμμα θλιμμένο και συμπονητικό κι' έπειτα ξεσκαλούθησαν την έργασια τους.

Σε λίγο ένας άλλος γέρος πλησίασε στην εκκλησία, με βήματα άργα.

— Τι ήθελε να ρθῆ, ο κακομοιρός! Είτε κάποιος μόλις τόν εδρε. — Σήμερα έφρόνκειτο ν' αντικαταστήσῃ τὸ παιδί του, μὰ τὸ παιδί του σκοτώθηκε....

— Ήταν τὸ μόνον παιδί πὸν ἔμενε!...

— Υπόφερε τὸν θάνατο τῶν πῶ μεγάλων παιδιῶν του, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ μικρότερο, ἦταν ἡ χαρὰ του!

— Κι' ἦταν τὸ καλύτερο ἀπ' ἅλα! "Αν καὶ τόσο μικρὸ, σκόπευε καὶ περνούσε τῆ σαφάρια ἀπὸ θαυμάσιδ....

Ὁ γέρος χαρέθηκε τοὺς ἄνδρες κι' αὐτοὶ ἀνταπόδωσαν τὸν χαρετισμὸ του, μὴ τοῖμιόντας νὰ τὸν κιντάζουσε στὸ πρόσωπο.

— Πολλοὶ λοιπὸν σκοτώθηκαν σήμερα; ρώτησε ὁ γέρος καὶ κάθισε ἐπάνω σὲ μὰ πέτρα, πὸν ἦταν μεταξὺ δύο πτωμάτων.

— Ναι, Μητσὸν, πάλι, πάρα πολλοὶ δικοὶ μὺς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἔχθρους σκοτώθηκαν περισσότεροι, τοῦ ἀποκρίθηκε ἕνας παλεμότης.

— Κι' αὐτὰ τὰ πτώματα, αὐτὰ τὰ κομμένα τὰ κεφάλια!... Γιατί;... ρώτησε ἕσάν ὁ γέρος.

— Μὰς χάσαν αἰφνυδιασμὸ. Οἱ σκοτοὶ μὺς δὲν θέλησαν νὰ φύγουνε, ἢ βοήθεια ἄργησε νὰ φτάσῃ καὶ σκοτώθηκαν ἅλοι. "Ὅσον πρόσασμα, τοὺς κόψανε τὰ κεφάλια, γιὰ νὰ μὴν τὰ πάρῃ ὁ ἔχθρος.

Ὁ Μητσὸν σάπασε. "Έγινε σιωπηρὸς. "Έπειτα, κιντάζοντας τραγῆσο του, ρώτησε μὲ φωνὴ ποιήτρας:

— Ποῦ εἶνε τὸ παιδί μου, ὁ Μιλίγιας;

Κανείς δὲν τοῦ ἀπάντησε.

Ὁ γέροντας κατἄλαβε τὴ δυστυχία του, γλώσσασε καὶ, οἰχνηντὰς τὸ βλέμμα του ἀπὸ τὸν ἕνα στὸν ἄλλο πολεμιστῆ, φώναξε:

— Στέφανε!

— Ἐδῶ εἶμαι! ἀποκρίθηκε ἕνας ψηλὸς, λεβεντόκομος πολεμιστῆς.

— Τί ἔκαμες, δυστυχισμένε, τὸ Μιλίγια; Ἐλεγε τοῦλάχιστον τὸ θάρρος νὰ τοῦ πάρῃς τὸ κεφάλι, πρὶν τοῦ τὸ κόψουν οἱ σκῆλοι οἱ ἔχθροὶ μὺς;

— Τὸ πῆρα, θεῖε μου; ἀπάντησε μὲ πικρὴ φωνὴ ὁ παλεμιστῆς.

— Ποῦ εἶνε;

— Νά, ἐκεῖ κοντὰ σου! Κάτω

ἀπὸ τὴν στρούκασ (μεγάλου μᾶλλον ὕψους).

Ὁ Μητσὸν ἔσπασε δεξιά, σπρώκασε τὴν ἄκρη ἀπὸ τὴ στρούκα καὶ ἔσεικασε τὸ κεφάλι τοῦ γυναικοῦ του. Τὸ παρατήρησε λίγο κι' ἔπειτα τὰ χεῖλη του κινήθηκαν, σάν νὰ ἐπρόκειτο νὰ πῆ κάτι.

— Μιλίγια! φώναξε ἔξωφρα μὲ μὰ φωνὴ πὸν ἔκανε τὸν ἄνθρωπο νὰ τρέμῃ, Μιλίγια!... Γιατὶ μου, λεβέντη μου, καλὴ ἀντάμωσι στὸν ἄλλο κόσμο!...

Ὁ γέρο Μητσὸν σκέπασε καὶ πάλι τὸ κεφάλι τοῦ νεκροῦ, ἔβγαλε ἕνα μικρὸ τοπιτσάκι ἀπὸ τὴν δευρατένια ζώνη του, φύσηξε μέσα γιὰ νὰ τὸ καθαρίσῃ καὶ ζήτησε κατῶν. "Ένας νέος τὸν πλησίασε γρήγορα—γρήγορα, τοῦ ἔδωσε κατῶν, ἔπειτα τοῦ ἄναψε τὴν πίπα κι' ὁ Μητσὸν ἄρχισε νὰ κωντῆρη....

"Ὅταν σπρώκασαν τοὺς νεκροὺς, ἀκολούθησε τὴ συνουδία κι' ἔταν τοὺς ἀπέθεσαν μέσα στὸν κενὸ τάφο, ἔσπασε λίγο ἀπὸ πάνω, ζήτηντας μὲ τὸ βλέμμα τὸ κεφάλι τοῦ γυναικοῦ του. Τὸ κῆτωξε καλὰ—καλὰ, πῆρε ὕστερα λίγο χῶμα, τὸ ἔρριξε ἐπάνω του κι' ἔπειτα γύρισε ἀπὸ τομα κι' ἀπομακρυνθῆρη....

Ήταν ἀκοητῆς. Ὁ ἀνεμὸς ἔπαιξε μὲ τὰ μακριὰ λευκὰ του μαλλιά καὶ δρόσισε τὸ ἰσχνὸ καὶ καταβεβλημένον πρόσωπό του, τοῦ ὁποῖου οὔτε ἕνας μῦς δὲν ἔναεῖτο καὶ τὸ ὁποῖο οὔτε ἕνα δάκρυ ἔβρεχε....

ΣΑΒΒΑΣ ΜΠΟΥΛΕΤΤΙΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ γάμος μοῦάζει μὲ πολυκοιμῆμενο φρούριο. Ὅσοι βρίσκονται ἀτέξω θέλουν νὰ μπουῖν μέσα κι' ὅσοι βρίσκονται μέσα θέλουν νὰ βγούιν.

(Γαλλικὴ παροιμία)

Ὁ ἄνθρωπος πὸν πεθαίνει, εἶνε ἀστέρι πὸν θὰ ἀνατείλῃ λαμπρότερο στὸ ἄλλο ἡμισφαίριο.

Γκαίτε

Ὁ ἄνθρωπος πὸν ἔχει ἀδύνατο χαρακτῆρα, εἶνε δοῦλος τῶν ἐλατομαμάτων του καὶ θῆμα τῶν ἀρετῶν του.

Π τ ῖ — Σ ἐ ν

Ἡ μεταιοδοξία δὲν ἐγκαταλείπει τῆς γυναικὸς οὔτε κατὰ τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς τῶν.

Ἄ 6 6 ἄ 5 Π ρ ε β ὀ

ΕΜΕΙΣ ΕΧΟΥΜΕ Τ' ΟΝΟΜΑ ΚΙ' ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΤΗ ΧΑΡΙ

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΤΕΡΤΙΠΙΑ

Τί γίνεταν ἄλλοτε στὴν Ἀγγλία κατὰ τῆς ἐκλογῆς. Οἱ ἀγοραμένοι ψήφοι. Οἱ πωλημένοι ψηφοφόροι. Ὑποψήφιοι πὸν σκορπίζον ἔκατομύρια. Τὸ κῆλεπο τοῦ κευρέως. Πῶς βῆκε βουλευτῆς ὁ λόρδος Κόχραν, χωρὶς νὰ ξοδέψῃ πεντάρια.

Ἐνε γνωστὸν, ὅτι κατὰ τῆς ἐκλογῆς οἱ διάφοροι ὑποψήφιοι, προκειμένον νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιτυχία τους, σκορπίζον ἀλύπητα τὰ χημάτιά τους καὶ προσπαθοῖν νὰ ἐπλεγοῖν, ἀν δχι μὲ τὴν ἰκανότητά τους, τοῦλάχιστο μὲ τὴ δωροδοξία.

Ἡ συνθήεια αὐτὴ ἐπακρατεῖ σ' ὅλες τῆς χῶρες, ἀλλὰ παλαιότερα ἴσχυε κυρίως στὴν Ἀγγλία, τῆς ὁποίας οἱ ὑποψήφιοι ἦσαν πλοῖσιοι καὶ ἔδωκαν ἀλύπητα τὸ χημάτι τους γιὰ νὰ πετύχουν στῆς ἐκλογῆς.

Πρὸ ἔταν, κάποιος πλοῖσιος ἔμπορος τοῦ Λονδῖνου ὄνοματι Λάσκειλ, γιὰ νὰ μορῶσῃ νὰ βγῆ βουλευτῆς, ἔξωδεψε, οὔτε λίγα, οὔτε πολλὰ, διῶμοση ἔκατομύρια φράγκων!...

Ὁ Λάσκειλ κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς ἔμαθε ὅτι ἕνας κουρέας τὸν διαμεριόματός του, ὁ ὁποῖος ἐξακῶθεο τὸ ἐπάγγελμά του σ' ἕνα ὑπόγεμο καὶ ξυρῆσε τοὺς πελάνες του ἀντὶ μῆς ἐπένων, δὲν ελεγε πᾶσι ἀκόμα νὰ ψηφίσῃ. Τότε, χωρὶς νὰ χάσῃ καρδὸ, κατέθηκε στὸ ὑπόγεμο κουρέο, ξυρῆστῆρα μ' ἀφοῦ δήλωσε τὸ ὄνομά του στὸν κουρέο, τοῦ πρόσφερε μὰ δῶρο ἕνα χυρῶνόμομο δέκα λίρῶν.

Νομίζετε, ὅτι κατόπιν αὐτοῦ ὁ κουρέας ἔσπευσε νὰ τὸν ευχαριστήσῃ γιὰ τὴ γενναιωδία του καὶ νὰ τοῦ ἀποσχεθῆ τὴν ὑποτήριξί του; Κάθε ἄλλο.

— Σιρ Θωμά, τοῦ εἰπε χαμογελῶντας πονηρά, ὁ πολιτικὸς ἀντικαλὸς σας ἔχει ξυρῆστει!... διῶ φορές ἀπ' τὸ πρῶτὸ στὸ κατῶστημά μου!...

— Μὰ μοῦ φαίνεται, ἔσπευσε νὰ παρατήρησῃ τότε ὁ ἔπισχος πονηρὸς ὑποψήφιος βουλευτῆς, τρίβονας τὰ μάγουλά του καὶ τὸ σαγόνι του, ὅτι ἔχασε νὰ μοῦ πᾶσι μερικῆς τῆρας....

Ξανακάθησε λοιπὸν στὴν πυλῆθρῶνα τοῦ κουρέου μ' ὁ κουρέας τὸν ξαναξυρῆσε, παίρνοντας γιὰ τὸν κόπο του ἄλλες δέκα λίρες.

Κι' ἔτσι ὁ παμπόνηρος αὐτὸς ἐπαγγελματίας, τὸν ὁποῖον ἔδωροδοκῆσαν κι' οἱ διῶ ὑποψήφιοι, κατόρθωσε νὰ τραπευτῶ ἕνα γερὸ πῶσον, μὲ τὸ ὁποῖο μετέφερε ἀργότερο τὸ κατῶστημά του στὸ κεντρικότερο μέρος τῆς πόλεως.

Τὸ περίεργο δὲ εἶνε ὅτι ὁ κουρέας αὐτὸς ἀτόχησε μετὰ ἔτη σεβαστῆ παρουσία καὶ ἔφερε μῆ!... πλεκτηκὴ μηχανή, μὲ τὴν ὁποία ἔφερε πραγματικὴ ἀνωστάτῃσι στὴν βιομηχανία τοῦ βᾶμβικῶς!...

"Ἄλλῃ μὰ φορά, ὁ νεαρὸς λόρδος Κόχραν, ὁ ὁποῖος ἔξέθετε γιὰ πρῶτῃ φορά βουλευτικὴ ὑποψηφιότητα, ἀνήγγειλε στοὺς ἔκλογεῖς του, ὅτι δὲν ἐνωσοῖσε νὰ πληρώσῃ οὔτε λεπτὸ γιὰ τῆς ψήφους τῶν.

Κατόπιν αὐτοῦ ὅμως, οἱ ψηφοφόροι τὸν ἐμαίρισαν ἀγρίως καὶ μὲ τὸ δεικρο τους ἄλλωστε, ἀφοῦ ὁ ἀντιπαλὸς τοῦ ἐξαγόρασε κάθε τους ψῆφο μ' ἕνα ἔκατοστάρικο περίπου.

Τὸ ἴδιο βράδου τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων καὶ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, ὁ Κόχραν, ὅστις φυσικὰ ἀτέτυχε, ἐκάωσε ἐκείνου πὸν τὸν εἶχαν ψηφίσει καὶ τοὺς μοίρασε ἀπὸ δέκα γινάδες στὸν καθῆνα.

Κατὰ τῆς ἐπόμενης ἐκλογῆς, ὁ λόρδος Κόχραν ἔξελέγη βουλευτῆς μὲ καταπληρικτὴ πλειονοψηφία καὶ χωρὶς νὰ ξοδέψῃ προκαταβολικά τίποτε.

"Ὑστερ" ἀπὸ λίγες μέρες ὅμως τὸν ἐπισκέφθη ἕκ μέρους τῶν ἐκλογῶν του μὰ ἐπιτροπὴ καὶ τὸν ἐρώτησε πότε σκόπευε νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς πιστοὺς ὁπαδοὺς του.

— Ποτέ! ἀνέκραξε ὁ νεαρὸς λόρδος. Εἶχε πει πὸς θᾶθγανα

τίμα!...

— Ἄλλὰ, μιλῶρθε!...

— Δὲν παίρνετε οὔτε λεπτὸ!

— Μὰ τὴν περαμένη ἐκλογὴ πληρώσατε ἐκείνους πὸν σᾶς ἐψηφίσαν.

— Βέβαια, τότε οἱ φίλοι μου πῆραν ἀπὸ δέκα γινάδες ὁ καθῆνας.

Ξέρετε ὅμως γιὰτὶ τοὺς ἔδωσα; Τὸ ἔκαμα γιὰ νὰ ἀνταμείψω τὴν αὐταπάρησῃ πὸν ἔδειξαν καὶ δὲν θέλησαν νὰ δωροδοκηθοῖν ἀπ' τὸν ἀντιπαλὸ μου!...

Κόκαλο οἱ...τοῦλήμενοι, ἀλλ' ἀντλήρωτο ἐκλογεῖς!...

